

8 ZÁVĚR

Politické procesy v padesátých letech jsou velmi temnou kapitolou v novodobých dějinách Československa a navazující České republiky. Nedodržování zákonů, ani těch nejelementárnějších lidských práv je smutným důsledkem komunistické ideologie, která v tomto období nedokázala, ba přímo podporovala tyto nezákonnosti. K těmto nezákonnostem a porušování lidských práv docházelo jen tři roky od druhé světové války, od největšího konfliktu novodobých dějin, který měl za následek vyvražďování miliónů lidí.

Z mezinárodního hlediska je nutno říci, že orientace na Sovětský svaz a jeho ideologii byla následkem obětování Československa západními mocnostmi ve prospěch Hitlerovského Německa. Poválečná orientace na východní ideologii tak byla bohužel logickým vyústěním těchto osudových událostí. Přejímání sovětské ideologie a stalinistických metod do československého prostředí bylo nepřírozeným jevem, který pokřivil československý národ na desetiletí dopředu. Režim se zbavil lidí, kteří měli odlišný názor a chtěli pokrok ve společnosti, a chlácholil si obyvatelstvo v beránčí nevědomosti, slepotě a strachu.

Pokřivení justice komunistickou ideologií, využití justice jako zástěrky nezákonností, dosazení lidí jen poplatných režimu mělo za následek mašinérii, ve které uvízli i její tvůrci. Popravy lidí bez důkazů, popravy jen kvůli odlišným názorům, popravy jen kvůli nepohodlnosti člověka, vytvořily atmosféru strachu a masové perzekuce, kde si nikdo nebyl jistý. Nedodržování zákonů, které mělo za následek naprosté pošlapání právní jistoty, zničilo společnost jako celek.

Způsob vybrání jednotlivých politických procesů nebyl náhodný. V některých případech se jednalo o procesy velmi známé, které bychom měly mít stále na paměti. V některých případech se jednalo o procesy méně známé, které ovšem dobře dokládají nezákonnosti a pošlapávání lidských práv komunistickým režimem.

Po listopadu 1989 zde byly snahy o nápravu křivd na politických věznicích, nebyly však dotaženy do uspokojivého konce a odstupem času tyto události stále více vybledávají. Přijmutím zákona č. 198/1993 Sb. o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu došlo alespoň k politickému odsouzení těchto událostí a komunistického režimu, která byla v § 2 označena za organizaci zločinnou a zavrženíhodnou.

Politické procesy by neměly zapadnout do propadliště dějin. Měli bychom je mít stále v paměti jako připomínku toho, kdy se i na našem území, našimi vlastními lidmi prováděli popravy vlastních lidí bez řádného a objektivního vyšetřování, aby už těmto odsouzením činům nikdy nedošlo. Národ, který totiž nezná svou minulost, by se měl obávat o svou budoucnost.